

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 87/23

Λουξεμβούργο, 25 Μαΐου 2023

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-575/21 | WertInvest Hotelbetrieb

Η υποχρέωση διενέργειας εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ενός έργου αστικής ανάπτυξης δεν μπορεί να εξαρτάται αποκλειστικώς από το μέγεθός του

Το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται στον καθορισμό κατώτατων ορίων σε τέτοιο επίπεδο ώστε, στην πράξη, το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο των έργων ορισμένου είδους να εξαιρείται εκ προοιμίου από την υποχρέωση διενέργειας τέτοιας εκτίμησης

Η επιχείρηση WertInvest Hotelbetrieb ζήτησε από τον Δήμο Βιέννης (Αυστρία) την έκδοση οικοδομικής αδειας για το έργο «Heumarkt Neu». Το έργο αυτό βρίσκεται εντός της κεντρικής ζώνης της τοποθεσίας η οποία έχει ενταχθεί στην παγκόσμια κληρονομιά της Unesco, με την ονομασία «Ιστορικό Κέντρο της Βιέννης». Συνίσταται στην ανέγερση πλειόνων νέων κτιρίων ξενοδοχειακής, εμπορικής και συνεδριακής χρήσης καθώς και χρήσης για διοργάνωση εκδηλώσεων, για κατοικίες και για γραφεία. Περιλαμβάνει επιπλέον την κατασκευή υπόγειου παγοδρομίου (σε αντικατάσταση του υπάρχοντος), υπόγειου γυμναστηρίου με κολυμβητήριο και υπόγειου χώρου στάθμευσης. Το έργο καλύπτει επιφάνεια περίπου 1,55 εκταρίων και μικτό εμβαδόν δαπέδου 89 000 m².

Δεδομένου ότι ο Δήμος Βιέννης δεν εξέδωσε απόφαση επί της ως άνω αίτησης, η WertInvest Hotelbetrieb άσκησε ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου Βιέννης προσφυγή κατά παραλείψεως, με την οποία ζητεί από το εν λόγω δικαστήριο να χορηγήσει τη ζητηθείσα οικοδομική άδεια. Υποστηρίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των κατώτατων ορίων και κριτηρίων τα οποία προβλέπει το αυστριακό δίκαιο, το έργο δεν υπόκειται σε υποχρέωση διενέργειας εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Το ζήτημα αυτό δεν επιλύθηκε στο πλαίσιο άλλης ένδικης διαφοράς, καθόσον η WertInvest Hotelbetrieb ανακάλεσε την αίτηση που είχε υποβάλει σχετικώς στην Κυβέρνηση του Land της Βιέννης.

Το διοικητικό πρωτοδικείο Βιέννης, το οποίο εκτιμά ότι πρέπει να αποφανθεί προκαταρκτικώς επί της υποχρέωσης διενέργειας τέτοιας εκτίμησης, διατηρεί αμφιβολίες ως προς το αν η αυστριακή ρύθμιση είναι σύμφωνη με την οδηγία 2011/92 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον. Οι αμφιβολίες αυτές οφείλονται ιδίως στο ότι, βάσει του αυστριακού δικαίου, η διενέργεια εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των «έργων αστικής ανάπτυξης» (όπως των επίμαχων εν προκειμένω) εξαρτάται από την υπέρβαση των κατώτατων ορίων τα οποία συνίστανται σε επιφάνεια τουλάχιστον 15 εκταρίων και σε μικτό εμβαδόν δαπέδου άνω των 150 000 m². Ως εκ τούτου, το διοικητικό πρωτοδικείο Βιέννης υπέβαλε συναφώς προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο δίνει την απάντηση ότι η οδηγία **αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά τη διενέργεια εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για ορισμένα «έργα αστικής ανάπτυξης»**, όπως τα επίμαχα εν προκειμένω, **από την υπέρβαση των κατώτατων ορίων περί επιφάνειας χρήσης γης τουλάχιστον 15 εκταρίων και μικτού εμβαδού δαπέδου άνω των 150 000 m².**

Πράγματι, αν ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί κατώτατα όρια προκειμένου να κρίνει αν υφίσταται ανάγκη διενέργειας εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, είναι **αναγκαίο να λαμβάνει υπόψη στοιχεία όπως είναι η θέση των έργων**, για παράδειγμα καθορίζοντας πλείονα κατώτατα όρια τα οποία αντιστοιχούν σε ποικίλα μεγέθη έργων και τα οποία ισχύουν αναλόγως της φύσης και της θέσης του έργου. **Εάν το έργο, όπως το επίμαχο εν προκειμένω, βρίσκεται στην κεντρική ζώνη τοποθεσίας που έχει ενταχθεί στην παγκόσμια κληρονομιά της Unesco, το κριτήριο περί της θέσης των έργων έχει ιδιαίτερη σημασία.**

Σε ένα αστικό περιβάλλον όπου ο χώρος είναι περιορισμένος, κατώτατα όρια επιφάνειας χρήσης γης τουλάχιστον 15 εκταρίων και μικτού εμβαδού δαπέδου άνω των 150 000 m² είναι τόσο υψηλά ώστε, στην πράξη, η πλειονότητα των έργων αστικής ανάπτυξης να εξαιρείται εκ προοιμίου από την υποχρέωση διενέργειας εκτιμήσεως των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον. Απόκειται στο διοικητικό πρωτοδικείο Βιέννης να εκτιμήσει, εν τέλει, αν το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο των οικείων έργων εξαιρείται εκ προοιμίου από τη συγκεκριμένη υποχρέωση, γεγονός το οποίο δεν θα ήταν, καταρχήν, σύμφωνο με την οδηγία.

Εξάλλου, **η οδηγία αντιτίθεται στην έκδοση, πριν ή κατά τη διάρκεια της διενέργειας της απαιτούμενης εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων ή πριν από το πέρας της κατά περίπτωση εξέτασης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων προκειμένου να κριθεί αν απαιτείται τέτοια εκτίμηση, οικοδομικής αδείας για επιμέρους σχέδια έργων τα οποία εντάσσονται στο πλαίσιο ευρύτερων σχεδίων έργων αστικής ανάπτυξης.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

